

El dramaturg i director de Prats de Lluçanès ha estat escollit per participar al projecte T6

El TNC selecciona Josep M. Miró entre els autors que hi estrenaran

Barcelona

Jordi Vilarrodà

La imparable activitat de Josep M. Miró, que en els últims quatre anys ha estrenat mitja dotzena de muntatges teatrals, l'ha revelat com una de les millors figures emergents del teatre català. Aquesta condició li ha estat reconeguda ara des del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), que ha seleccionat el dramaturg i director de Prats de Lluçanès entre els que participaran en la cinquena edició del projecte T6, destinat a donar visibilitat als nous valors posant en escena les seves obres.

Als integrants d'aquest grup ja se'ls ha començat a designar com la *generació facebook* del teatre català: són sis autors i directors joves, al voltant dels 30 anys, que estan cridats a marcar una època. Almenys així ho creu Sergi Belbel, director del TNC, que posarà a les seves

Josep M. Miró, primer per l'esquerra, amb la resta de dramaturgs i directors del projecte T6, a la seu de la SGAE

mans una companyia estable de nou actors, que aquests dies s'estan seleccionant.

Cada un dels dramaturgs seleccionats escriurà i diri-

girà la seva pròpia obra, i participarà en la creació d'una altra com a ajudant de direcció. El grup està format per Marta Buchaca, Jordi

Casanova, Cristina Clemente, Carles Mallol i Pere Riera, a més de Josep M. Miró. La bona comunicació entre ells està garantida, a més, per

una relació prèvia: "Tots els coneixíem, i no només de vista, som gent que hem sortit a sopar junts", explica Josep M. Miró. Ell mateix, per exemple, va escriure *a quatre mans* amb Cristina Clemente l'obra *La gran nit de Lurdes G.* El dramaturg de Prats valora "l'aposta pel teatre de text" que ha fet Sergi Belbel en aquesta edició del T6, i més en concret, la importància de la figura de l'actor-director, "que es fa responsable de tot el procés, des que comença a escriure l'obra fins que es posa en escena". Ell mateix n'és un exemple: ha dirigit la majoria de les obres que ha escrit.

Mentre escrigui la seva obra, Josep M. Miró ja podrà tenir al cap els actors que la interpretaran, quina cara fan i quin és el seu perfil. El TNC va convocar un càsting obert, al qual s'han presentat centenars de currículums. Entre aquests, se seleccionerà un nombre més reduït de candidats, que els dies 25, 26 i 27 de març faran audicions al TNC. D'aquí en sortiran els nou integrants de la companyia que estrenarà les sis obres, entre els mesos de gener i juny de 2010 i 2011. Prèviament, la SGAE –que col·labora en el projecte– les posarà a prova a través de lectures dramatitzades.

Pepe Rubianes en una actuació al Teatre Vigatà, el febrer del 2006

Un actor del poble

Carme Brugarola

Crítica de teatre
d'EL 9 NOU

"Se me acaba el tiempo y hay que ceder el sitio... así es la cosa" (*)

Ens ha deixat Pepe Rubianes... Va voler traspasar el llindar de la vida amb el cap ben alt, i fins allà on va poder, amb un somriure. Últimament, passejava per la seva Barcelona de sempre, del Raval a la Barceloneta i de la Barceloneta al Raval. Devia mirar l'eternitat del mar. L'invent del temps és massa humà.

Va deixar els escenaris encara no fa un any, quan representava al Capitol *La sonrisa etíope*. Rubianes va estimar Cuba, va estimar Àfrica; no en va s'hi han escampat les seves cendres. Rubianes ha estat el mestre del seu art: deia que el seu progenitor, mariner mercant, l'havia ensenyat a narrar tot parlant-li de ports i de putes. Ha viscut lliurement. Ha estat un home estimat i odiat perquè sempre ha apostat per una llibertat de

pensament sense límits. Un home net, extremadament sincer, ideològic en el dia a dia i a l'escenari. Va crear el seu bufó sorneguer conscientment, i aquest bufó ha tingut una força inaudita; per això la dreta política tot sovint li feia la traveta. Recordem el 2006, quan Rubianes dirigia *Lorca eran todos*, i la policia davant del Teatro Español de Madrid protegia actors i públic. No calen gaires encenalls per exacerbar uns ànims massa rancis. Ell mateix se'n reia de les aventures madrilenyes en els seus espectacles; el públic ho agraià i Rubianes s'hi esplaiava. Sí, Pepe, "*Lorca eran todos*" i no podem oblidar-los. Tu els has recordat sempre i el teu bufó sempre ha dit, sense embuts, les veritats més fines, des d'un format potent i personalíssim. Has utilitzat la paraula més grollera per arribar a la poesia més pura. El món està ple d'excel·lents paradoxes.

La vida és efímera i improvisada, com el teu saber fer irreplicable. La teva energia s'expandia i arribava a tots els racons, tant era que fos un pavelló o un gran teatre. T'havies fet actor del poble i et trobarem a faltar. Sem-

pre vas omplir els escenaris d'Osona i del Ripollès. La gent de terra endins volia saber què en pensaves de tot plegat. Has estat un referent per crear opinió i trasbalsar més d'una consciència. Transgredint un munt de normes, hem après que no passa res si sabem fer servir l'honestedat.

Un dia, fa temps, després d'una funció al Comtal de Ripoll et vaig acompanyar al Petit París i vas menjar una mica. Vam parlar de Cuba, recordàvem plegats espais de l'illa, també vas explicar-me projectes de futur. Estaves cansat, vas agrair la companyia i jo la teva amabilitat. Ens vam acomiadar com si ens haguéssim de tornar a veure demà passat. Jo t'he anat seguint la petja confosa entre la gentada. El dolor va ser immens quan vas dir que t'havies de retirar. T'hagués renyat perquè no vas deixar mai de fumar, però com que eres fet i deixat estar, anaves a la teva. Esperem, de debò, Pepe, que sempre tinguis un lloc dalt de l'escenari, et necessitem. Fins sempre.

(*) Versos d'un poema inèdit de Pepe Rubianes: *El tren* (Etiòpia, 2006)

 Caritas
Arxiprestal de Vic

Carrer Sant Just, 3
08500 Vic
Tel. 93 885 16 42
Fax 93 883 32 89

CONFIA EN CÀRITAS

a l'hora de **Compartir**,
a l'hora de la **Solidaritat**,
a l'hora d'**Ajudar** els més necessitats